

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2024 m. sausio 25 d. Nr. 21RE4-11 (AG4-131/22-2023)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos (toliau – ir Komisija) Panevėžio apygardos skyrius, susidedantis iš Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narių Astos Povilonienės, Sigitos Šimbelytės ir Vestos Šliogerytės (pranešėja ir posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjai D. P., 2024 m. sausio 22 d. posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjos D. P. skundą atsakovui Panevėžio apskrities vyriausiojo policijos komisariato Panevėžio miesto ir rajono policijos komisariatui dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisijos Panevėžio apygardos skyrius

n u s t a t ė:

pareiškėja D. P. 2023 m. gruodžio 1 d. Komisijos Panevėžio apygardos skyriui paduotu skundu prašė panaikinti Panevėžio apskrities vyriausiojo policijos komisariato (toliau – ir Panevėžio AVPK) Panevėžio miesto ir rajono policijos komisariato (toliau – ir Panevėžio PK) 2023 m. lapkričio 16 d. sprendimą Nr. 50-S-8068(1.37E) „Dėl oficialaus įspėjimo“ (toliau – Raštas) ir įpareigoti pareiškėjos skundą nagrinėti iš naujo.

Pareiškėja skunde paaiškino, kad 2023 m. lapkričio 4 d. skundu dėl bendraturčio P. B., gyvenančio (duomenys neskelbtini), neteisėtų veiksmų (toliau – Pareiškimas) kreipėsi į policiją. Patikslino, kad minėtasis asmuo pažeidinėjo pareiškėjos teises – persekiojimais, naudodamas psichologinį smurtą, nuo rugsėjo mėnesio nuolat skambindamas telefonu. Pareiškėja taip pat nurodė, kad P. B. reikalavo atiduoti pareiškėjai priklausantį žemės sklypą, kurį užvertė statybinėmis atliekomis, taip pat reikalavo perduoti pareiškėjai priklausančią nuosavybę. Pareiškėjos paaiškinimais, nuo persekiojimo buvo pereita prie grasinimų, kad į namo teritoriją bus įleisti romų tautybės asmenys, kurie nuniokos pareiškėjai priklausantį turtą. Pareiškėja sužinojo, kad P. B. skambino ne tik į jos darbą, bet ir buvo atvykęs į jį bei ieškojo direktorės; neradęs, grasino atvykti vėl ir sukelti darbe triukšmą. Atkreipė dėmesį, kad 2023 m. lapkričio 3 d. P. B. skambino pareiškėjos vyrui ir grasino susidoroti su pareiškėja. Raštu pareiškėja buvo informuota, kad pravestas individualaus pobūdžio prevencinis pokalbis. Su tokia priemone pareiškėja nesutinka, teigia, kad prevenciniai pokalbiai neveikia, kadangi tai jau nebe pirmas kartas, kai su P. B. kalbasi policija (b. l. 1-2).

Atsakovas Panevėžio AVPK Panevėžio PK atsiliepimu į pareiškėjos skundą prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime paaiškino, kad pareiškėja 2023 m. lapkričio 4 d. kreipėsi į Panevėžio AVPK su Pareiškimu, kuriuo prašė imtis priemonių ir sustabdyti P. B. agresyvių elgesį.

Atsakovo paaiškinimais, pareiškėjos Pareiškimas buvo išnagrinėtas teisės aktų nustatyta tvarka, nepažeidžiant nustatytų terminų. Vykdamas pavestas funkcijas bei vadovaujantis Lietuvos Respublikos policijos įstatymo (toliau – Policijos įstatymas) 23 straipsnio 1 punktu, Panevėžio PK tyrėjas G. B. P. B. pravedė individualaus pobūdžio prevencinį pokalbį. Atsakovo paaiškinimais, nurodytas asmuo žodžiu oficialiai buvo įspėtas dėl neleistino priešingo visuomenės interesams elgesio. Apie nustatytas aplinkybes ir atliktus veiksmus Raštu informuota pareiškėja. Atsakovo nuomone, tai, kad Pareiškimą tyrę pareigūnai kitaip vertino aplinkybes, nei pareiškėja tikėjosi,

nesudaro pagrindo iš naujo nagrinėti Pareiškimo. Matoma, kad tarp bendrasavininkių yra kilę ginčai dėl bendros nuosavybės naudojimo, kurie turėtų būti sprendžiami civiline tvarka, kreipiantis į Panevėžio apylinkės teismą. Atsakovas taip pat nesutinka ir su pareiškėjos skundo argumentu, kad individualaus pobūdžio prevencinis pokalbis neveikia, kadangi po prevencinio pokalbio su P. B. atsakovas nėra sulaukęs jokių nusiskundimų ar pranešimų iš pareiškėjos. Be to, pareiškėja turi teisę kreiptis iš naujo ir pranešti policijos įstaigai, jeigu tokių atvejų pasitaikytų ateityje.

Atsakovas atsiliepime atkreipė dėmesį, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme nustatyta tvarka, skundai galimi dėl viešojo administravimo subjekto priimtų sprendimų (veikimo ir neveikimo), kuriais galima padaryti asmens, nurodyto skunde, teisių ir interesų pažeidimai. Atsakovo teigimu, nagrinėjamu atveju pareiškėja tinkamai informuota apie jos Pareiškimo nagrinėjimą, o priimti sprendimai ir taikytos prevencinės priemonės neturi įtakos jos teisėms ir teisėtiems interesams, todėl negali būti skundžiami (b. l. 10-11).

Susipažinusi su atsakovo Panevėžio AVPK Panevėžio PK atsiliepimu, pareiškėja papildomai pateiktuose rašytiniuose paaiškinimuose nurodė, kad iš Panevėžio PK apie skundo nagrinėjimą nebuvo gavusi jokios informacijos, išskyrus Raštą apie tai, kad buvo pravestas prevencinis pokalbis. Paaiškino, kad 2023 m. lapkričio 6 d. buvo nuvykusi į Panevėžio PK, kur pareiškėjai buvo paaiškinta, kad nėra paskirtas tyrėjas, byla nėra matoma. Pareiškėjos nuomone, skundas nebuvo tinkamai įformintas, nes pareiškėjai nebuvo pateiktas joks užpildytas dokumentas. Atkreipė dėmesį į tai, kad 2023 m. lapkričio 4 d. parašius skundą ir tik išėjusi iš policijos pastato, po 20 min. sulaukė P. B. skambučio, kuris pareiškė: „Tai ką, mentams mane pridavei?“. Pareiškėjos nuomone, G. B. draugiškai perspėjo P. B. apie pareiškėjos Pareiškimą, nes G. B. neslėpė, jog su P. B. yra pažįstami. Atsižvelgdama į tai, pareiškėja kėlė abejonę, ar prevencinis pokalbis iš vis buvo pravestas, jei P. B. tuoj po skundo pateikimo skambino tyčiodamasis (b. l. 25).

Komisijos Panevėžio apygardos skyriuje vykusio posėdžio metu pareiškėja, teikdama žodinius paaiškinimus, dar kartą atkreipė dėmesį į tai, kad jos Pareiškimas nebuvo išnagrinėtas tinkamai, kadangi nebuvo surašytas protokolas, kaip tai buvo padaryta pareiškėjai 2023 m. rugsėjo 16 d. kreipiantis į Panevėžio AVPK skundu dėl P. B. veiksmų, kuomet jis užvertė pareiškėjai priklausantį žemės sklypą statybinėmis atliekomis bei užmūrijo pareiškėjos duris į jai priklausančią namo dalį.

Byla nutraukiama.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2023 m. lapkričio 4 d. Pareiškimu kreipėsi į Panevėžio AVPK Panevėžio PK, kuriame nurodė, kad bendrasavininkis P. B. pažeidžia pareiškėjos teises persekiodamas, naudodamas psichologinį smurtą, skambindamas telefonu nuo ryto iki vakaro bei reikalaujamas jam atiduoti pareiškėjai priklausantį žemės sklypą, kurį jis užvertė statybinėmis atliekomis bei reikalaujamas jį parduoti. Pareiškime pareiškėja nurodė, jog nuo persekiojimų P. B. perėjo prie grasinimų; taip pat lankėsi pareiškėjos darbovietėje ieškodamas direktorės bei siekdamas iššaukti konfliktinę situaciją. 2023 m. lapkričio 3 d. skambino pareiškėjos sutuoktiniui ir grasino susidoroti su pareiškėja, pasakydamas, kad pareiškėja „gaus į galvą“. Pateiktu Pareiškimu pareiškėja prašė imtis priemonių sustabdyti P. B. agresyvų elgesį, kadangi ji bijanti dėl savo sveikatos ir gyvybės (b. l. 3-4).

Į bylą surinkti rašytiniai įrodymai tvirtina, kad 2023 m. lapkričio 14 d. tarnybiniu pranešimu Nr. 0123000667652 „Dėl oficialaus įspėjimo“ Panevėžio AVPK Panevėžio PK tyrėjas G. B. informavo Panevėžio AVPK viršininką, kad dirbant PRJR įvykyje 0123000667652, nebuvo užpildytas Oficialaus įspėjimo blankas, kadangi P. B., gyv. (duomenys neskelbtini), nebuvo (duomenys neskelbtini), buvo išvykęs į (duomenys neskelbtini). P. B. mob. telefonu buvo pravestas profilaktinis pokalbis dėl jo netinkamo elgesio (b. l. 15).

Skundžiamu Raštu pareiškėja buvo informuota apie tai, kad Panevėžio AVPK Panevėžio PK 2023 m. lapkričio 4 d. buvo gautas pareiškėjos Pareiškimas dėl P. B. elgesio. Dėl šio įvykio 2023 m. lapkričio 4 d. bendrauta su P. B., jam pravestas individualaus pobūdžio prevencinis pokalbis ir jis žodžiu oficialiai įspėtas dėl neleistino priešingo visuomenės interesams elgesio pagal Policijos įstatymo 23 straipsnio 1 dalį. Rašte nurodyta jo apskundimo tvarka skundą paduodant Komisijos Panevėžio apygardos skyriui arba Regionų administracinio teismo Panevėžio rūmams (b. l. 5-6).

Nagrinėjamu atveju sprendžiant šį ginčą, vadovaujamosi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 15 straipsnio nuostatomis, numatančiomis,

kad vienodą administracinių teismų praktiką aiškinant ir taikant įstatymus bei kitus teisės aktus formuoja Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (1 dalis) bei tai, kad valstybės ir kitos institucijos, taip pat ir asmenys turi pareigą atsižvelgti į Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendimuose ir nutartyse pateikiamus įstatymų ir kitų teisės aktų taikymo išaiškinimus (3 dalis).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pateikęs aiškinimą, jog tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, o skundą priėmus nagrinėti – administracinę bylą nutraukti kaip nepriskirtiną administraciniams teismams, kadangi, nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis (pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. balandžio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁸²²-172/2010; 2010 m. spalio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS¹⁴³-560/2010 ir kt.*).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas taip pat yra pažymėjęs, kad skundo priėmimo stadijoje vertinama tik formali skundo atitiktis reikalavimams, kuriuos tokiems procesiniams dokumentams nustato Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas, ir nėra sprendžiama dėl pareikštų reikalavimų pagrįstumo ir teisėtumo (pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. rugsėjo 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁸²²-460/2010*). Išvada, jog skundžiamas aktas ar veiksmas (neveikimas) nesukelia asmeniui teisinių pasekmių, savo esme yra materialinio teisinio pobūdžio išvada, nes ji reiškia, jog atitinkamas aktas ar veiksmas (neveikimas) neturi įtakos asmens materialinėms teisėms ar pareigomis. Tuo tarpu konstatavimas, jog skundžiamas aktas ar veiksmas (neveikimas) neturi įtakos asmens materialinėms teisėms ar pareigomis, kartu reiškia ir konstatavimą, kad jokios asmens materialinės teisės nebuvo pažeistos (pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2009 m. rugpjūčio 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁴⁴²-505/2009*). Skundo priėmimo stadijoje nėra sprendžiama dėl materialiosios teisės ar įstatymų saugomų interesų turėjimo, t. y. negalima atsisakyti priimti skundo dėl materialiojo teisinio pobūdžio motyvų. Materialiojo teisinio pobūdžio aplinkybės, susijusios su pareiškėjo teise į reikalavimo patenkinimą, turi būti analizuojamos bylos nagrinėjimo iš esmės metu. Jei bylos nagrinėjimo metu nustatoma, kad besikreipęs teisminės gynybos asmuo neturėjo materialiosios reikalavimo teisės arba tokia teisė išnyko, ši aplinkybė yra reikšminga teismui priimant byloje atitinkamą procesinį sprendimą dėl bylos baigties (pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugsėjo 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS¹⁴⁶-321/2011*).

Taigi, nagrinėjamu atveju, sprendžiant pareiškėjos paduoto skundo priėmimo nagrinėti Komisijos Panevėžio apygardos skyriuje klausimą, buvo vadovaujama bendroju principu, numatančiu, jog administracinis teismas skundo priėmimo stadijoje negali vertinti, ar asmens teisės iš tikrųjų yra pažeistos ir negali atsisakyti priimti skundą, konstatavęs, kad asmens teisės nėra pažeistos (pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017 m. vasario 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-186-822/2017*), todėl tik priėmus pareiškėjos skundą ir surinkus rašytinius įrodymus, nustatyta, jog ginčas kilo ne viešojo administravimo srityje, o policijos įstaigai pagal vykdomų funkcijų pobūdį veikiant kaip ikiteisminio tyrimo subjektui. Vadovaujantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išaiškinimais, teisėsaugos institucijos pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį gali veikti tiek kaip viešojo administravimo subjektas, tiek kaip ikiteisminio tyrimo subjektas, todėl svarbu įvertinti keliamo ginčo pobūdį, t. y. ar jis susijęs su viešojo administravimo sritimi, ar su prokurorų, ikiteisminio tyrimo pareigūnų procesinių veiksmais, susijusiais su teisingumo vykdymu ar bylos tyrimu (pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2020 m. liepos 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-489-520/2020; 2023 m. gegužės 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-293-815/2023; 2023 m. rugpjūčio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-420-624/2023; 2023 m. rugsėjo 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-458-1047/2023*).

Pažymima, kad Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – ir IAGNTI) 5 straipsnio, reglamentuojančio Komisijos ir jos teritorinių padalinių kompetenciją, 2 dalyje nurodoma, kad Komisijos teritoriniai padaliniai nagrinėja skundus dėl teritorinių valstybinio administravimo subjektų ir savivaldybių administravimo subjektų, esančių jų veiklos teritorijoje, priimtų individualių administracinių aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo,

taip pat dėl šių subjektų vilkinimo atlikti jų kompetencijai priskirtus veiksmus. Pagal to paties straipsnio 3 dalies 1 punktą, Komisijos teritoriniai padaliniai nespėndžia ABTĮ 18 straipsnyje, 20 straipsnio 2, 3, 4 dalyse ir 21 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų administracinių ginčų (bylų). Pareiškėjos inicijuoto ginčo atžvilgiu aktuali ABTĮ 18 straipsnio 2 dalies nuostata, kurioje nurodoma, kad administracinių teismų kompetencijai nepriskiriama tirti <...> ikiteisminio tyrimo pareigūnų <...> procesinių veiksmų, susijusių su teisingumo vykdymu ar bylos tyrimu, <...> (ABTĮ 18 straipsnio 2 dalis).

Iš aptarto teisinio reglamentavimo matoma, kad įstatymo leidėjas Komisijos teritoriniams padaliniams yra suteikęs įgaliojimus nagrinėti tik tokius administracinius ginčus, kurie kyla dėl teritorinių valstybinio administravimo subjektų ir savivaldybių administravimo subjektų, esančių jų veiklos teritorijoje, priimtų individualių administracinių aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo, taip pat dėl šių subjektų vilkinimo atlikti jų kompetencijai priskirtus veiksmus, tuo tarpu ginčai, kylantys dėl ikiteisminio tyrimo pareigūnų procesinių veiksmų, taigi ir tokių procesinių veiksmų, kurie atliekami tiriant asmenų pateiktus skundus, pareiškimus, pranešimus dėl jų ar kitų asmenų teisių pažeidimo, ikiteismine tvarka administracinius ginčus nagrinėjančioje institucijoje – Komisijoje ir jos teritoriniuose padaliniuose – nėra nagrinėjami, kadangi, kaip minėta, tokie ginčai nepriskirtini administracinių ginčų kategorijai.

Tai, ar ginčas priskirtinas IAGNTĮ 5 straipsnio 2 dalyje nustatytai Komisijos teritorinių padalinių kompetencijai ir gali būti nagrinėjamas ikiteismine tvarka administracinius ginčus nagrinėjančioje institucijoje, lemia teisių santykių, iš kurių kyla ginčas, prigimtis ir pobūdis.

Iš pareiškėjos skundžiamo Rašto turinio duomenų matoma, kad pareiškėjos Pareiškimas buvo nagrinėjamas vadovaujantis Policijos įstatymo 23 straipsnio, reglamentuojančio pareigūnų teises įgyvendinant nusikalstamų veikų ar administracinių teisės pažeidimų (nusižengimų) prevenciją, 1 punktu, kuriame nurodoma, kad pareigūnas, įgyvendindamas nusikalstamų veikų ar administracinių teisės pažeidimų (nusižengimų) prevenciją, turi teisę lankytis gyvenamosiose patalpose, kuriose gyvena rizikos grupės asmenys, kviešti ir (ar) pristatyti juos į policiją prevencinio pokalbio, kviešti ir (ar) pristatyti į policiją, taip pat oficialiai įspėti rizikos grupės ir kitus asmenis dėl neleistino priešingo visuomenės ar jos narių interesams elgesio. Iš į bylą pateikto 2023 m. lapkričio 14 d. tarnybinio pranešimo Nr. 0123000667652 „Dėl oficialaus įspėjimo“ turinio duomenų, matoma, kad pagal pareiškėjos Panevėžio AVPK Panevėžio PK pateiktą Pareiškimą nebuvo surašytas joks dokumentas, P. B. tik telefonu buvo prarastas profilaktinis pokalbis dėl jo netinkamo elgesio (b. l. 16). Šie duomenys sudaro pagrindą išvadai, jog pareiškėjos Pareiškimą atsakovas išnagrino veikdamas kaip ikiteisminio tyrimo įstaiga, o ne viešojo administravimo subjektas, įgyvendindamas viešąjį administravimą, tuo tarpu Raštą rengęs Panevėžio AVPK Panevėžio PK darbuotojas J. B. bei jį pasirašęs Panevėžio AVPK Panevėžio PK Reagavimo skyriaus viršininkas R. K. suklaidino pareiškėją Rašte nurodydami jo apskundimo tvarką, kuria pareiškėja informuota apie jos teisę skundą paduoti Komisijos Panevėžio apygardos skyriui. Minėta, jog pagal IAGNTĮ 5 straipsnio 3 dalies 1 punkte įtvirtintą blanketinę teisės normą į ABTĮ 18 straipsnio 2 dalį, Komisijai ir jos teritoriniams padaliniams nepriskirtina tirti ikiteisminio tyrimo pareigūnų procesinių veiksmų, susijusių su teisingumo vykdymu ar bylos tyrimu, o tai reiškia, jog ir vertinti aktų, priimtų ikiteisminio tyrimo pareigūnams atliekant procesinius veiksmus, susijusių su skundu, pareiškimų ar pranešimų tyrimu, teisėtumo.

Atsižvelgiant į tai, daroma išvada, kad pareiškėjos Komisijos Panevėžio apygardos skyriui paduotu skundu inicijuotas ginčas yra kilęs ne viešojo administravimo srityje.

Pareiškėjos Panevėžio AVPK Panevėžio PK pateiktame Pareiškime nurodytos aplinkybės, taip pat Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus posėdžio metu pateikti paaiškinimai sudaro pagrindą išvadai, kad pareiškėja į ikiteisminio tyrimo įstaigą kreipėsi dėl P. B. grasinimų susidoroti su pareiškėja, konkrečiai nurodant numatomus atlikti veiksmus, susijusius su pareiškėjos sveikatos sutrikdymu, o tai reiškia, jog pareiškėja į Panevėžio AVPK Panevėžio PK Pareiškimu kreipėsi dėl Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 145 straipsnyje reglamentuojamos nusikalstamos veikos – grasinimo nužudyti ar sunkiai sutrikdyti žmogaus sveikatą arba žmogaus terorizavimo.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 166 straipsnio 1 punktu, ikiteisminis tyrimas pradamas gavus skundą, pareiškimą ar pranešimą apie nusikalstamą veiką.

BPK 168 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad ikiteisminio tyrimo pareigūnas, gavęs skundą, pareiškimą ar pranešimą, o reikiamais atvejais – ir jų patikslinimą, atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškios šio kodekso 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės. Gauto skundo, pareiškimo ar pranešimo duomenų patikslinimui gali būti atlikti veiksmai, kurie nesusiję su procesinėmis prievartos priemonėmis: įvykio vietos apžiūra, įvykio liudytojų apklausos, taip pat iš valstybės ar savivaldybės įmonių, įstaigų, organizacijų, pareiškėjo ar asmens, kurio interesais pateiktas skundas, pareiškimas ar pranešimas, reikalaujami duomenys ar dokumentai, atliktos pareiškėjo ar asmens, kurio interesais pateiktas skundas, pareiškimas ar pranešimas, apklausos. Tokie proceso veiksmai turi būti atlikti per kuo trumpesnius terminus, bet ne ilgiau kaip per dešimt dienų. Aptariamo BPK 168 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad atsisakydamas pradėti ikiteisminį tyrimą, ikiteisminio tyrimo pareigūnas surašo motyvuotą nutarimą; ikiteisminio tyrimo pareigūnas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą gali tik ikiteisminio tyrimo įstaigos vadovo arba jo įgalioto asmens sutikimu.

BPK 168 straipsnio 5 dalyje reglamentuojama nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą tvarka, pagal kurią ikiteisminio tyrimo pareigūno nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą gali būti skundžiamas prokurorui.

Taigi, nagrinėjamu atveju sprendžiama, kad ikiteisminio tyrimo įstaiga – Panevėžio AVPK Panevėžio PK, gavusi pareiškėjos Pareiškimą, kuriuo pareiškėja informavo policijos įstaigą apie BK 145 straipsnyje reglamentuojamos nusikalstamos veikos padarymą, nesiėmė veiksmų, kuriais būtų siekiama išsiaiškinti pareiškėjos Pareiškime nurodytas aplinkybes ir jo pagrindu pradėti ikiteisminį tyrimą arba atsisakyti jį pradėti, tokį sprendimą įforminant BPK 168 straipsnyje reglamentuojama tvarka, o ne parengiant administracinį aktą, kurio priėmimas yra sietinas su institucijos veikimu viešojo administravimo srityje. Pareiškėjos skundžiamas Raštas negali būti laikomas administracinio ginčo dalyku, todėl, nors jame ir buvo nurodyta klaidinga jo apskundimo tvarka, pareiškėja šį Raštą turėtų skųsti prokurorui, t. y. – Panevėžio apygardos prokuratūros Panevėžio apylinkės prokuratūrai.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 4 dalimi, 19 straipsniu, 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu, to paties straipsnio 4 dalimi bei 22 straipsniu, Komisijos Panevėžio apygardos skyrius

n u s p r e n d ž i a:

nutraukti administracinę bylą Nr. AG4-131/22-2023 pagal pareiškėjos D. P. skundą atsakovui Panevėžio apskrities vyriausiojo policijos komisariato Panevėžio miesto ir rajono policijos komisariatui dėl Panevėžio apskrities vyriausiojo policijos komisariato Panevėžio miesto ir rajono policijos komisariato 2023 m. lapkričio 16 d. rašto Nr. 50-S-8068(1.37E) „Dėl oficialaus įspėjimo“ panaikinimo.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę skųsti Regionų administracinio teismo Panevėžio rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narės

Asta Povilonienė

Sigita Šimbelytė